

A műszaki hónap eseményei

Makón, a párházban ma véget ér a termékmutató, holnap, hétfőn újabb előadásokra kerül sor a műszaki hónap alkalmából. Szegeden, a Technika Házában délután 3-kor Gémes Sándor a műanyag szigetelésű erősáramú kábelek fektetéséről és szereléséről beszél, közben filmet vetít, Anna Edgár arról tájékoztatja az érdeklődőket, miként növekszik a gazdasági hatékonyság a Budapesti Geodéziái és Térképészeti Vállalatnál. Ugyanerről a témáról tart előadást a KSZV nagylaki kenderfonógyárában délután 2-kor Bérés Sándor, a szegedi jutgyárban fél három-

kor Sponner Jenő, végül a Szegedi Ruhagyárban szintén fél háromkor Rujavec Erő. Érdekesnek ígérkezett kiállítás nyit a Magyar Urbanisztikai Társaság és az Építőipari Tudományos Egyesület megyei csoportjának városfejlesztési szakosztálya hétfőn délután 3-kor Szegeden, a Technika Háza előcsarnokában. Az ENSZ emberi települések konferenciája anyagából rendezett, Habitat '76 elnevezésű kiállítást Barna Gábor, az urbanisztikai társaság főtárgyára nyitja meg, majd ugyanő fél órával később Város és komplexitás címmel előadást tart.

Osztrák-magyar vízügyi együttműködés

Az OVH elnöke hazaérkezett Ausztriából, ahol dr. Günther Haiden szövetségi, mezőgazdasági és erdőészeti miniszter meghívására folytatott tárgyalásokat, a határvízi együttműködés, a műszaki-tudományos együttműködés, valamint a Duna vízminőség védelmének témájában. Az eredményes tárgyalások befejeztével dr. Gergely István megtekintette az épülő bécsi szennyvíztisztító telepet és néhány ausztriai dunai vízügyi létesítményt is.

Együtt a munkatársakkal

Egy vezérigazgató tapasztalataiból

Dr. Piros László, a Szegedi Szalámigyár és Hűskombinát vezérigazgatója nyugalomba vonult. Május 4-én azon az ünnepségen köszönt el a gyár kollektívájától, közvetlen munkatársaitól, ahol bejelentették, hogy az újjászületett és megnövekedett hűszipari nagyüzem ismét elnyerte a Kiváló Vállalat kitüntető címet. Ebből az alkalmából megkértük dr. Piros Lászlót, válaszoljon a Dél-magyarországi néhány kérdésre.

— „Egymagam semmire se mentem volna, örülök, hogy ezt hamar fölismerem” — mondotta azon az ünnepségen, ahol a nyugdíjba menő vezérigazgató munkásságát is nagy elismeréssel méltatták. Hadd kérdezzem meg: miként jutott el addig a nagy igazságtól, hogy csak a beosztottakkal együtt, az ő véleményükre és készségükre is támaszkodva lehet tartós sikereket elérni?

— Még manapság is akadnak olyan igazgatók, akik igyekeznek magukat távol tartani a politikától azzal a megokolással, hogy ők gazdasági vezetők elsősorban. Ön, aki mindig tevékenyen részt vett a pártmunkában, a politikai életben, hogyan vélekedik az efféle magatartásról?

— Az ilyen felfogás és magatartás, úgy gondolom, egyre ritkább. Ez érthető, hiszen objektíve tartósnak nem is lehet létezősülni annak, aki így dolgozik, vagy cselekszik, s állandó és tartós gazdasági sikereket nem is érhet el. Ezt az ímént elmondott tapasztalataim is bizonyítják, mint ellenkező példák. Az ilyen nézetet a helyi pártvezetőknek, szervezőknek természetesen nem szabad megengedni. Ha a mi vállalatunknál értünk el sikereket az elmúlt években a gazdasági építőmunkában, a fejlesztésben, a kollektíva szakmai-politikai fejlődésében, úgy ebben kiemelkedő szerepe volt a vállalati pártbizottságnak, a pártalapszervezeteknek, a társadalmi-politikai és tömegszervezeteknek, a politizáló tevékenységnek. Annak, hogy sohasem választottuk el a gazdasági munkát a politikai munkától, hiszen ez, mint említettem, nem is lehetséges.

— Amikor elkészült az üzem közösségétől, így fogalmazott: mindig megújította erejét és képességeit az a tudat, hogy a párt bízik Önben. Mikor, milyen formában érezte ezt a bizalmat?

— A párt bizalmát mindig éreztem, amióta a párttal kapcsolatba kerültem, amióta tagja vagyok. Ez szerintem természetes. A párt bízik az emberekben, a párt tagjaiban, a dolgozóknak. Az általános bizalom belül kiemelkedő jelentőségű dolog, ha valakit a párttal, az illetékes pártszervezettel egyetértésben felelős beosztásba helyeznek, kineveznek. Minél nagyobb egy ember beosztása, annál nagyobb a társadalmi-politikai felelőssége. Mivel én az utóbbi két évtizedben egy nagyvállalat vezetőjeként dolgoztam, ez tehát nagy bizalom is volt velem szemben a párt részéről. A pártot kapott bizalomnak sok formája volt és van. Régóta van választott

— Az Ön utódja, sporthasonlattal élve, azt mondotta, amikor kineveztek: nem izgama annyira, ha a stafétabotot nem a nagytekintélyű dr. Piros Lászlótól kellene átvennie. Milyen útravutát és bátorítást tud adni az új vezérigazgatóknak és munkatársainak?

— Az utódom mint vezérigazgató új, de mint vállalati vezető ember, mint pártmunkás, a vállalat régi dolgozója. Közel 20 éve ismerem szakmánkat, az embereket. Hogy mit tanácsolok neki? Ismerem és helyeslem felfogását, szándékát, törekvését. Legyen következetes ezek valóráváltásában. A vállalat dolgozó, főleg a régi jó ismerik Bálint László elvtársat. Biztos vagyok benne, hogy mint vezérigazgatót is támogatni fogják. De a vezetőknél jól meg kell jegyezniük a párt azon tanítását, hogy az embereket nem lehet egyszer s mindenkorra megnyerni ügyünknek, hanem ezt újból és újból meg kell tennünk.

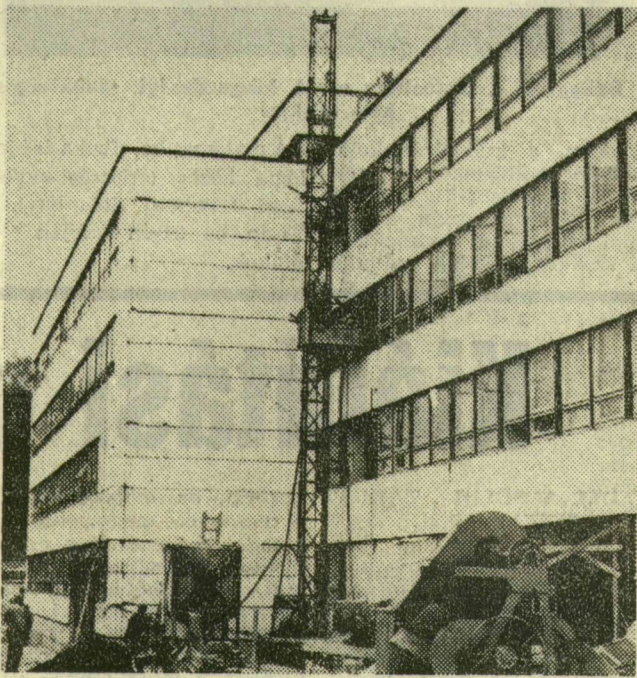
— Úgy gondolom, az elmondottakban semmi különös nincs. Minden ember, minden vezető munkája, élete ezer és ezer szállal kötődik szocialista társadalmunk valóságához. A párt és az erősödő szocialista közszellem nap mint nap hat munkánkra, életünkre. Amit tehát munkánk során elérünk, ez sok-sok ember együttes sikere, a szocializmus eredménye.

Köszönjük a válaszokat. Jó egészséget és örömteli nyugdíjas éveket kívánunk.

F. Nagy István

Ha beteg a vasutas, ha nem...

Egészségünk egyik legfontosabb alapelve: a megelőzés. Nem elegendő azonban a betegségek elhárítása, törekedni kell az emberek legkedvezőbb életvitelének megteremtésére is. Ez egyaránt vonatkozik egészségsekre, betegeknek, hiszen a betegségek korai felismerése és a gyógyítás is szerves része a megelőzésnek.

Somogyi Károlyné felvétele

Az új szegedi MÁV-rendelő jövőre megszűnteti a zsúfoltságot

Sok egyéb mellett a munkakörülmények javítása, a káros hatások csökkentése is feladat, s a megvalósulás nemcsak egészségügyi, hanem politikai kérdés is. Egyre világosabban rajzolódik ki napjainkban, hogy az üzemorsosi hálózatnak milyen fontos szerepe lehet a célkitűzések valóráváltásában. A MÁV-dolgozók egészségügyi ellátásának már jó hírű hagyományai vannak. Hogyan működik jelenleg a MÁV területi egészségügyi központja, milyen speciális gondok hárnak az itteni orvosokra, milyen elvek szerint, milyen szervezeti formában látja el feladatát a szegedi igazgatóság területén dolgozó, mintegy kétszáz egészségügyi szakember? — miderre dr. Veres László igazgató-főorvostól kaptunk választ.

A közlekedés általában sajátos egészségügyi gondokat vet föl az üzemorsosi számára: olyanokat, amelyeket egyetlen természet nem tud megoldani. Ez a vasutas szokásos életrendje például teljesen felbomlik, ha utazó szolgáltatót teljesít. Ez a sem időhöz, sem helyhez nem kötött elfoglaltság, az állandó környezeti változás felborítja a természetes pihenési és étkezési szokásokat, megfordítja az ember életrendjét. Akik a vontatásnál teljesítenek szolgálatot, azokat sok mindentől mentesítette a vasút korszerűsítése. Régebben sok volt a mozdonyvezető között az izületi beteg — egyszerre érte őket a jeges szél és a forró gőz. A diesel- és az elektromos vontatás mozdonyok irányítóit inkább a fokozott pszichés megterhelés fenyegeti. Ezt tudva, már gondolkodnak a MÁV-nál kinek-kinek a teherviselő-képességére is az utánpótlás kiválasztásakor. A fékező, a jegykezelő munkáját kevésbé változtatták meg a technikai fejlődés. Közöttük sok a gyomorbeteg, gyakoriak a mozgásszervi bántalmak. Foglalkozási ártalomról talán csak a pályamunkások körében lehet szó: az otthonról való távollás, a lakókocsiban eltöltött élet, a szabadban végzett nehéz fizikai munka mind fölvehet orvos számúra figyelemre méltó kérdéseket. Addig is fokozott gondoskodást igényelnek ezek az emberek, amíg a korszerű pályaeépítő gépek el nem végzik helyettük a nehéz munkát.

A vasúti egészségügyi szol-

gálat 1972. óta már integrált rendszerben működik, amelyben természetesen az üzemorsosi alapellátás a legfontosabb tövábbra is. Az át-szervezéshez annak idején sikerült megteremteni a föl-tételeket. A rendelőintézet-ben olyan szakorvostárgárda dolgozik, amelyik minden segítségért képes megadni az üzemorsosoknak. De — meghatározott rend szerint — maguk is kivesszik részüket az alapellátásból, s igen jó a személyi kapcsolatuk a már főfoglalkozású vasúti csoportokban helytálló kollektívákkal. Egy-egy klinikai szak képviselői pedig országos tekintélyű főorvos irányítására is számot tarthának. Ennek az összehangolt munkának minden MÁV-dolgozó hasznát látja. Nemcsak a betegeknek vetik vi-gyázó szemüket az orvosok, hanem rendszeresen ellenőrzik az egészségesekeket is, különös figyelemmel a veszélyeztetett körülmények között dolgozókat.

A szegedi igazgatóságának 15 ezer dolgozója van Csongrád, Bács-Kiskun, Békés, Szolnok, Hajdú-Bihar, Tolna és Pest megye területén. Olyan rendelőintézetek is működnek, amelyek — a vasutas családtag révén — a közvetlen hozzátartozókat, a nyugdíjasokat is ellátják a járóbeteg-rendeléseken. Ez a területi egészségügyi központ így 40-50 ezer ember egészségén örködik születésétől a haláláig. Teljes ellátásról azonban mégsem beszélhetünk, hiszen előfordul, hogy a vasutas lakóhelyen betegszik meg, ahol természetesen közeli körzeti orvosához fordul, s ha kórházba kell beutalni, nem utazik föltétlenül Budapestre. Ez az egészségügyi szolgálat nem

jelent tehát zártátságot: a gyógyítás az elsődleges, s ha az államegészségügy másik intézménye érhető el hamarabb és könnyebben, akkor ott kezelik a beteget föl-épüléséig.

S a jövő: a vasút belátható időn belül nem akarja bővíteni egészségügyi hálózatát. Célja az alapellátás továbbfejlesztése. Ugynevezett alapellátású rendelőket szeretnének kifejlesztetni. Erre példa a halasi: üzemi fogszakorvos, belgyógyász rendel egy helyen, labor- és röntgenvizsgálatokat, fizika-terápiás kezelést is elvég-zenek ugyanott.

Szegeden jelenleg nagyon zsúfolt a MÁV-rendelő, szorosan követik egymást a rendelések. Jövőre költözik az intézmény az új épület-be, amely megfelelő munkafeltételeket nyújt majd dolgozóinak — s kényelmesebb, nyugodtabb körülményeket a betegeknek.

Chikán Ágnes

Tervező brigádok

A Szegedi Tervező Vállalatnál tavaly 17 szocialista brigád versenyzett és ért el sikereket a szocialista brigádmozgalomban. Szinte valamennyi tervezéssel összefüggő szakágban dolgozók — építészek, gépészek, köz-műtervezők, geodéták, ár-elemzők — részt vesznek a brigádok munkájában. Sikeres volt tavaly a gyulai hűskombinát kiemelt nagyberuházása feletti védnökség, valamint a vállalat takarékszági intézkedési tervének több feladata feletti védnökségük. Nemcsak a munkában forrtak össze a brigádok:

tavaly több volt a közös rendezvény, kirándulás, a különböző politikai és szakmai vetélkedő.

Az értékeléskor arany brigádérem kitüntetést kapott a „VIII. kongresszus”, a „Weiner Tibor”, „Vedres István”, a „Geodéta” és a „Béke” szocialista brigád. Ezüst brigádéremet négy, bronz brigádéremet öt kollektíva ért el.

A munkaverseny mindig megtalálja az új lendítő erőt a tervező vállalatnál. Kiegészítő felajánlásokat tettek és teljesítették a szocialista brigádok vezetőinek országos

kongresszusa tiszteletére, az idei munkaverseny felaján-lásait pedig a Nagy Októberi Szocialista Forradalom 60. évfordulója jegyében állították össze. Több brigád vállalta, hogy idei éves ter-vét november 7-re teljesíti, 5-6 százalékos termelékeny-ség növeléssel. S ha hozzá-tesszük, hogy ez évben a brigádmozgalom jelentős feladata a tervező vállalatnál a szegedi lakásprogramban való sikeres közreműködés, még külön öröm, hogy több-letfelajánlásokkal valójában a város gazdagodását akar-ják elősegíteni.